Гомонять, що я сирітка
І сиріткою зросла;
Що мене ще змалу тітка
В череднички оддала.

От від ранку і до нічки
Все пасу я теличок...
Гей телички, гей телички!
Час нам з вами у лісок!

Знаю я, що ви дрочені,
І що тільки задивись,
Зараз ви в чужі ячмені
Піднялись і подались.

Так з ячменів вас швиденько
На толоку проженуть;
А мене поб'ють любенько,
Ще й заплакать не дадуть.

Будуть лаяти й казати:
"П'ять рублів тобі на рік,
Годувати, одягати,
Ще й свитина й черевик!"

Де ж та свита й черевички?
Відкіля вони взялись?
Гей телички, гей телички!
Добре літечком пастись!

А поллє осіння хлюща
І посиплеться листок,—
Нам огидне гай і пуща,
Як промокнем до кісток.

Встань, матусю, з домовини,
Та на доню подивись;
Пригорнися до дитини,
Як горнулася колись.

А не схочеш, мамо, встати,
Так одна сирітці річ:
В чередничках пропадати
Літо й осінь, день і ніч.

Вечір хилиться до нічки,
Світ тікає від очей...
Гей телички, гей телички!
Час додому нам,— гей, гей!